

Küçük Orman Orkestrası

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Orman Orkestrası

Aysel Banu YAVUZAL

Yemyeşil ormanın derinliklerinde, uzun ağaçların gökyüzüne uzandığı yerde, Benny adında güçlü kuvvetli bir porsuk yaşardı. Boynunda her zaman gevşek duran, sarı çizgili yeşil bir atkı vardı. Benny her sabah güçlü pençeleriyle içi boş bir kütüğe vururdu. Tak, tak, tak! Bu düzenli ritim bütün ormana huzur ve mutluluk verirdi. Benny müziği her şeyden çok severdi.

Çok uzakta değil, bir ağacın tepesinde, ağaçkakan Pip yaşırdı. Pip'in parlak kırmızı bir başlığı ve uzun, düz bir gagası vardı. Vururken bile minik mavi bir papyon takardı. Tak-tak-tak! Pip bütün gün dallara vururdu. Hızlı vuruşları minik bir saatin tik taklarına benzerdi. Pip de müziği severdi ve insanları güldürmeyi çok severdi.

Büyük bir meşenin köklerinin yakınında, sincap Nutty koşuşturup dururdu. Kocaman, kabarık bir kuyruğu ve tepesinde küçük yeşil bir yaprak olan kırmızı bir meşe palamudu şapkası vardı. Nutty yaprakları ve tohumları sallamayı çok severdi. Hışır, hışır, hışır! Bu yumuşak ses ona ağaçlardaki rüzgârı hatırlatırdı. Nutty de müziği Benny ve Pip kadar çok severdi. Sadece onlarla henüz tanışmamıştı.

Güneşli bir öğleden sonra Benny tuhaf bir tıkırtı duydu. Tak, tak, tak! Bu onun kütüğü değildi. Sesi takip etti ve Pip'in bir dala vurduğunu gördü. "Merhaba!" dedi Benny. "Ben de ritim yapıyorum!" Pip cıvıladı: "Senin ritmin yavaş ve düzenli. Benimki hızlı!" Birlikte çalmayı denediler. Tak-tak-tak-tak! Kulağa mutlu bir sohbet gibi geliyordu. Birbirlerine gülümsediler.

Tam o sırada Nutty gövdeden aşağı zıplayarak indi. "Bu ne sesi?" diye sordu. "Bu müzik!" dedi Pip. "Ben de katılabilir miyim?" Nutty yapraklarla dolu bir dalı salladı. Hışır, hışır! "Bu çok güzel bir ses," dedi Benny. "Hadi bir grup kuralım!" Nutty'nin kehribar rengi gözleri parladı. "Bir orman grubu! Çalgılarla!" Pip kanatlarını çırpı. "Ama çalgıları nereden bulacağız?"

Üç arkadaş orman zeminine bakındı. Son rüzgârlı gecenin ardından her yerde düşmüş dallar vardı. "Bunlar davul olabilir!" dedi Benny. "Davul sopaları da!" dedi Pip. Nutty içi boş bir dal parçası buldu ve içini minik tohumlarla doldurdu. "Bir çıngırak!" diye ciyakladı. Dallar, yapraklar ve tohumlar topladılar. Her arkadaş kendine doğru geleni seçti. Çalgıları şekillenmeye başlıyordu.

Benny büyük, yuvarlak bir kütük buldu ve hafifçe vurdu. Güm, güm! Ses derin ve sıcaktı. Vurmak için iki kısa sopa kullandı. "Bu benim davulum!" dedi. Pip keskin bir tık sesi çıkaran ince, kuru bir dal seçti. "Bu benim ritim çubuğum!" diye cıvıladı. Nutty içi boş bir dalı tohumlarla doldurdu ve salladı. "Şşş-şşş!" diye kıkırdadı. "Bu da benim çingırağım!"

Her gün çalıştılar. Benny düzenli ritmi tuttu: güm, güm, güm. Pip hızlı tıklar ekledi: tak-tak-tak! Nutty çingırağını salladı: hışır, hışır, hışır. İlk başta karmakarışık geliyordu. Pip çok hızlı vuruyor, Nutty çok yüksek sesle sallıyordu. Benny durdu. "Birbirimizi dinleyelim," dedi. Yeniden denediler, daha yavaş. Yavaş yavaş sesler yapboz parçaları gibi birbirine uymaya başladı.

Haber ormana yayıldı. Bir orman şenliği geliyordu! Bütün hayvanlar büyük meşenin altında toplanacaktı. "Çalgılarımızı orada çalmalıyız!" dedi Nutty. Pip'in gözleri kocaman açıldı. "Herkesin önünde mi?" Benny gülümsedi. "Hazır olacağız. Sadece çalışmamız gerek." Her sabah ve her akşam çalıştılar. Ritim güçlendi, tıklar keskinleşti, çingirak yumuşadı.

Şenlikten önceki gece Nutty heyecanlandı. "Ya müziğimizi sevmezlerse?" diye fısıldadı. Pip yanına hopladı. "Biz seviyoruz," dedi. Benny başını salladı. "Ve onu birlikte yaptık." Bir kez daha çaldılar, sadece kendileri için. Güm, tak-tak, hışır. Sesler etraflarını sıcak bir battaniye gibi sardı. Kalplerinde müzikle uykuya daldılar.

Orman şenliğinin günü geldi. Her yerden hayvanlar geldi: tavşanlar, geyikler, fareler ve kuşlar. Üç arkadaş çalgılarını düz bir kütüğün üstüne yerleştirdi. Benny derin bir nefes aldı ve başladı: güm, güm, güm. Pip katıldı: tak-tak-tak! Nutty tohumlarını salladı: hışır, hışır! Orman yepyeni bir sesle doldu.

İlk başta hayvanlar sadece dinledi. Sonra bir tavşan ayağını yere vurmaya başladı. Bir geyik başını salladı. Bir fare döndü. Kısa süre sonra herkes dans ediyordu! Ritim düzenliydi, tıklar hızlıydı ve hışırtı yumuşaktı. Her sesin kendine ait bir yeri vardı. Birlikte güzel bir şey yarattılar. Benny, Pip ve Nutty kocaman gülümsemelerle çaldılar.

Şarkı bitince orman tezahüratlarla çınladı. "Bir daha! Bir daha!" diye bağırdı hayvanlar. Üç arkadaş birbirlerine baktı ve güldü. Bir şarkı daha çaldılar, sonra bir tane daha. Şenlik bütün öğleden sonra sürdü. Her hayvan dans etmek istiyordu. Nutty'nin çingırağı düşen yapraklar gibi, Pip'in tıkları yağmur damlaları gibi, Benny'nin davulu da mutlu bir kalp atışı gibi geliyordu.

Şenlikten sonra arkadaşlar yıldızların altında birlikte oturdular. "Başardık!" dedi Nutty. "Hem de nasıl," dedi Benny. Pip başını salladı. "Farklı yeteneklerimiz bunu mümkün kıldı." Farklı olmanın bir armağan olduğunu anladılar. Benny'nin düzenli ritmi, Pip'in hızlı temposu ve Nutty'nin yumuşak hışırtısı hepsi birbirine mükemmel uyuyordu. Ahenklerinin sırrı buydu.

O günden sonra Küçük Orman Orkestrası her orman buluşmasında çaldı. Başka hayvanlar da dinlemeye ve dans etmeye geldi. Hatta bazıları kendi çalgılarını yaptı. Orman her zaman müzikle doluydu. Benny, Pip ve Nutty takım çalışmasının müziklerini özel kıldığını biliyordu. Ve en güzel sesin dostluk olduğunu da biliyorlardı.

Yani eęer bir gn yemyeřil ormanda yrrseniz ve bir gm, bir tak-tak ve bir hıřırtı duyarsanız, sesi takip edin. Bir porsuk, bir aęaękakan ve bir sincabın canla bařla aldıęını bulabilirsiniz. Ve farklı yetenekler iyilikle bir araya geldięinde btn ormanın dans ettięini greceksiniz. İřte Kk Orman Orkestrası'nın hikâyesi.